

Arrest

nr. 200 702 van 5 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 31 juli 2016 België is binnengekomen, diende op 3 augustus 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 augustus 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 03/08/2016
Overdracht CGVS: 05/09/2016*

U werd op 11 augustus 2017 gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 9.00 uur tot 13.01 uur. Uw advocaat, meester Oger, loco meester Chatchatryan, was aanwezig van 9.24 uur tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten te behoren tot de clan Hawiye, subclan Waesli. U woonde vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek naar België op 8 juni 2016 in Gal Libaah, in de provincie Galgudud. Op 26 mei 2016 werd uw echtgenoot gearresteerd door Al Shabaab. Omwille van zijn beroep als chauffeur, beschuldigden ze hem ervan samen te werken met de overheid. Na drie dagen lieten ze hem, mede dankzij de hulp van de clanouderen, vrij. De dag daarop ging uw man terug werken, waardoor hij enkele dagen afwezig was. In die periode kwamen twee mannen van Al Shabaab twee maal bij u langs om uw man te zoeken en zijn contactgegevens te vragen. Na een week kwam uw man thuis. Hij vertelde u dat Al Shabaab wou dat hij goederen voor hen vervoerde maar dat hij dit geweigerd had. Diezelfde avond, op het moment dat u bij uw dieren was, werd uw huis beschoten. Uw grootmoeder, uw schoonbroer en uw zoon kwamen om in de aanslag. Uw man slaagde erin te ontkomen en vluchtte. U heeft geen nieuws meer over hem ontvangen. U vluchtte zelf naar de bureu. Uw oom bracht u naar een naburig dorp, Bar Kulan, en hielp u vervolgens naar Mogadishu te vluchten. U reisde op 12 juni 2016 naar een familielid in Kenia, waar u anderhalve maand bleef. Van daar reisde u, met het vliegtuig en de hulp van een smokkelaar, op 31 juli 2016 via Turkije naar België. U kwam aan in België op 31 juli 2016 en vroeg asiel aan op 2 augustus 2016.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoor CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw gebrekkige kennis over recente machthebbers, conflicten en ernstige incidenten dermate beperkt is, waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u van bij uw geboorte tot aan uw vertrek naar België op 8 juni 2016 in Gal Libaah, provincie Galgudud, woonde.

Ten eerste bent u er niet van op de hoogte dat Al Shabaab verdreven werd uit Galcad, uw beweerde regio van herkomst [Galcad is het nabijgelegen district, op een afstand van tien kilometer van Gal Libaah (zie administratief dossier) en u gaf zelf aan dat uw dorp Gal Libaah onder Galcad valt en Galcad een deel is van de provincie Galgudud]. Wanneer u gevraagd werd wie momenteel de controle heeft in Gal Libaah, verklaarde u dat Al Shabaab in de provincie [Galgudud] kwam in 2009 en ze nog steeds in controle zijn. Wanneer u gevraagd werd of ze ooit weggingen, ontkende u dit en bevestigde u dat ze nog steeds controleren. Wanneer u gevraagd werd of ze nog steeds officieel de controle hebben, verklaarde u dat er geen districtscommissaris is, dat Al Shabaab daar [verwijzend naar Galcad] is en dat ze ook naar Gal Libaah komen (gehoor CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het Somalisch leger samen met de troepen van de Afrikaanse Unie eind april 2016 Galcad innamen na de terugtrekking van Al Shabaab. Verder wordt ook bevestigd dat Qadar Muhumed Ali de districtscommissaris is van Galcad, hetgeen u zelf ook, tegenstrijdig met uw latere verklaringen (gehoor CGVS, p. 12), verklaarde (gehoor CGVS, p. 11). Uw verklaarde immers dat Galcad geen districtscommissaris heeft en nog steeds officieel onder controle is van Al Shabaab (gehoor CGVS, p. 12). Later in het gehoor werd u opnieuw gevraagd of er pogingen gedaan werden om al Shabaab uit de regio te verdrijven, waarop u vaag verklaarde dat u hoorde van een aanval toen u al weg was uit Somalië, dat u zich enkel deze gebeurtenis [verwijzend naar de aanval in juli 2016] herinnert (gehoor CGVS, p. 15). Aangezien Al Shabaab reeds sinds 2009 de plak zwaaide in uw regio van herkomst kan de terugtrekking van Al Shabaab en de inname van Galcad door de overheid als een ingrijpende gebeurtenis beschouwd worden, die een impact heeft op de bewoners van het district en de dorpen die onder het district vallen. Het is dan ook zeer merkwaardig dat uw kennis op dit vlak tekortschiet. Vooral omdat uw man een chauffeur was die tussen Gal Libaah en Mogadishu reisde, hierbij ook mensen vervoerde en steeds twee dagen en twee nachten op weg was (gehoor CGVS, p. 6). Er kan bijgevolg worden geconcludeerd dat hij veel in contact kwam met mensen van verschillende dorpen in de regio waardoor hij weet zou moeten hebben van de situatie in de regio en u logischerwijs op de hoogte zou gebracht hebben van de situatie in uw onmiddellijke omgeving. Van iemand die daadwerkelijk van haar geboorte tot juni 2016 in Gal Libaah verbleef, kan men een betere kennis ter zake verwachten. Gelet op uw onwetendheid over deze ingrijpende gebeurtenis, is het niet geloofwaardig dat u in deze periode in Gal Libaah zou verbleven hebben.

Ten tweede is uw kennis over de militaire groepering Ahlu Sunna Wal Jama'a (hierna ASWJ) erg beperkt. Er werd u gevraagd wat u weet over ASWJ. U antwoordde dat het lang geleden is, dat Al Shabaab nu de leiding heeft, dat ze meestal in Galgudud zijn maar dat jullie overheerst werden door Al Shabaab. U verklaarde dat het mensen zijn die de aanbidding doen en dat jullie dat zelf ook doen (gehoor CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd werd of ze nog steeds bestaan, verklaarde u dat ze nog wel bestaan in de regio maar dat ze niet zo veel macht hebben. Wanneer u gevraagd werd wat ze doen in de regio, verklaarde u dat ze tempels hebben, verering doen en dat Al Shabaab daar niet akkoord mee gaat (gehoor CGVS, p. 13). Verder dan deze vaagheden en algemeenheden kwam u echter niet. Ook niet wanneer gepeild werd naar hun militaire activiteiten. Wanneer u immers gevraagd werd of er ooit gevechten waren met ASWJ, antwoordde u ontkennend dat u daar niets over hoorde. Vervolgens verklaarde u daarentegen -hoewel vaag- dat u hoorde dat ASWJ 'de plaats eens aanviel'. Ter verduidelijking werd u gevraagd of er gevechten waren tussen Al Shabaab en ASWJ, waarop u opnieuw vaag en ontwijkend verklaarde dat Al Shabaab het land inkwam met dwang. Wanneer u geconfronteerd werd met het ontwijkend karakter van uw antwoorden, verklaarde u dat u enkel hoorde dat ASWJ ooit werd aangevallen (gehoor CGVS p. 14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat ASWJ inderdaad over heel Somalia algemeen bekend staat als een groep die de Sunni Sufi tradities tracht te beschermen. In uw regio Galgudud speelt de groep echter een prominentere rol (zie administratief dossier). Vooral de laatste jaren heeft ASWJ meerdere inspanningen geleverd om Al Shabaab uit Galgudud te verdrijven. Meer specifiek kwam in 2009 Galcad onder controle van ASWJ, net als veel andere steden in de regio. In 2010 was er een vuurgevecht tussen ASWJ en Al Shabaab op verschillende plaatsen in Galgudud over de controle van de steden, waaronder in Galcad. ASWJ vormde de regionale administratie toen de overheid in 2012 de officiële macht van de provincie terugnam. In 2012 vluchtte Al Shabaab tijdelijk uit Galcad omdat de troepen van ASWJ aanvallen gepland hadden in de stad. In 2014 vormden the African Union Mission in Somalia (AMISOM) en ASWJ een alliantie om El Dher, Galhareri en El Bur, waar ook Gal Libaah gelegen is, te bevrijden van Al Shabaab. In 2015 was het in grote delen van Galgudud onrustig tussen ASWJ en de regeringstroepen omwille van het vormingsproces van de Galmudug Staat. De twee groeperingen wedijveren vaak over de macht maar ASWJ heeft voornamelijk de controle over de regio en heeft zelfs z'n eigen belastingsysteem (zie administratief dossier).

Deze informatie toont duidelijk de actieve aanwezigheid van ASWJ in de regio waar u beweerde uw hele leven te hebben gewoond. Wanneer u geconfronteerd werd met de belangrijke rol die ASWJ in de regio Galgudud speelt rond de verdrijving van Al Shabaab en daarmee ook met het eigenaardig karakter van uw onwetendheid over de militaire groep, verklaarde u opnieuw algemeen dat ASWJ en Al Shabaab elkaar niet leuk vinden en dat ASWJ louter Sufi's zijn die tempels hebben (gehoor CGVS, p. 14). Uw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen maar bevestigen daarentegen nog meer de beperktheid van uw kennis over ASWJ. Van u, iemand die beweerde haar hele leven in Gal Libaah te hebben gewoond [een dorp dat gelegen is in een regio waar ASWJ al jarenlang een gekende en actieve militaire groep is], kan echter verwacht worden dat u meer informatie kan verschaffen over deze groepering. Hoewel u meermaals de kans kreeg om te vertellen over ASWJ, beperkten uw verklaringen zich louter tot gemeenschappen waardoor het niet aannemelijk is dat u uw hele leven in Gal Libaah woonde.

Ten derde bent u niet op de hoogte van frappante gebeurtenissen die de laatste jaren in uw regio van herkomst plaatsvonden. Er werd u meermaals gevraagd naar incidenten, gevechten en aanvallen in uw dorp Gal Libaah of in het nabijgelegen district Galcad. U verklaarde dat er geen grote gebeurtenissen waren, enkel een aanval aan op Galcad in juli 2016, toen u niet meer in uw dorp aanwezig was [U verklaarde dat u uw dorp verliet op 8 juni 2016]. U verklaarde dat er verder geen conflicten waren in Galcad (gehoor CGVS, p. 15-16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in 2010 gevechten plaatsvonden tussen Al Shabaab en ASWJ in Galcad omtrent de machtscontrole van het district. Daarnaast was er in 2013 in Galcad een conflict tussen inwoners en Al Shabaab nadat een traditionele oudere vermoord werd. In 2015 vonden er luchtaanvallen plaats van AMISOM op auto's van Al Shabaab die vanuit Galcad op weg waren naar Masagaway. Hierdoor werd deze regio voor een tijd afgesloten en konden reizigers niet meer passeren (zie administratief dossier). Wanneer u geconfronteerd werd met uw geringe kennis, antwoordde u eenvoudigweg dat u niet iets kan weten dat niet in uw dorp gebeurde (gehoor CGVS, p. 15). Voor iemand die haar hele leven in Gal Libaah heeft gewoond, waarvan maar liefst zeven jaar onder het bewind van Al Shabaab, kan deze verklaring maar weinig overtuigen. Het is ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van deze gebeurtenissen indien u op dat moment werkelijk in Gal Libaah verbleef. Het enige incident dat u aanhaalde vond plaats toen u reeds uw dorp verlaten had, waardoor uw kennis eerder ingestudeerd en ondoorleefd overkomt.

Daarnaast kon u niet aantonen dat u op de hoogte was van een ingrijpend incident dat plaatsvond in het district El Dher [Galcad, en dus ook Gal Libaah, situeert zich in het district El Dher (zie administratief dossier) betreffende het belastingsysteem van Al Shabaab. Er werd u gevraagd of er ooit problemen waren met de belastingen, waarop u een probleem van uw tante aanhaalde. Er werd u verduidelijkt dat de vraag peilde naar incidenten met betrekking tot de belastingen in de gehele regio, waarop u een algemene beschrijving gaf van het belastingsysteem (gehoor CGVS, p. 13). Uit informatie blijkt echter dat Al Shabaab in het district El Dher [volgens de informatie van het CGVS is Gal Libaah gelegen in het district El Dher (zie administratief dossier)] in 2014 aan de inwoners de opdracht gaf om honderdduizend dollar te verzamelen. Veel mensen vluchtten uit de regio omdat ze niet in staat waren het geld te verzamelen. Vooral veehouders uit de rurale gebieden werden het slachtoffer, omdat Al Shabaab hun ging beroven van hun vee (zie administratief dossier). Hoewel u meermaals de kans kreeg om over dit incident te vertellen, haalde u dit geen enkele keer tijdens het gehoor aan. Er kan dan ook besloten worden dat u er niet van op de hoogte was. Van iemand die woonachtig was in die regio en bovendien op het platteland woonde [en dus onder de inwoners die het meest getroffen werden] kan worden verwacht dat u ten minste gehoord heeft over dit incident. Vooral aangezien u beweerde dat uw echtgenoot een chauffeur was en er dus verwacht kan worden dat hij dergelijk frappant nieuws te horen kreeg tijdens het reizen naar Mogadishu. Het is dan ook niet aannemelijk dat u werkelijk, met uw man die chauffeur was, in die periode in Gal Libaah verbleef.

Uw beweringen dat u uw dorp nooit zou hebben verlaten (gehoor CGVS, p. 14), is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid. Bovenstaande gebeurtenissen zijn elementen die deel uitmaken van de leefwereld van een inwoner van een dorp dat jarenlang onder controle van Al Shabaab stond, waardoor kan verwacht worden dat u er op zijn minst over gehoord heeft van andere burgers of van uw echtgenoot. Gezien uw beweringen omtrent zijn beroep als chauffeur, waarbij hij het meest van de tijd aan het reizen is doorheen de regio waar de gebeurtenissen zich afspeelden, steeds in contact stond met mensen uit de regio en zijn werkgerelateerde activiteiten ook verhinderd konden worden door de gevechten en incidenten, kan des te meer van u verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de situatie in Galcad en Galgudud.

U legde een attest van besnijdenis neer, waarin beschreven staat dat u besnijdenis type 2 ondergaan heeft. Gevraagd wat u wil aantonen met dit document, verklaarde u dat u pijn had bij de bevalling, bij menstruaties en wanneer u gemeenschap had met uw man (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uw klachten betreffen derhalve lichamelijke klachten die door u gekoppeld worden aan de door u ondergane besnijdenis. Dergelijke lichamelijke klachten die u toeschrijft aan een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden als daden van vervolging. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen invoeren of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend. Op het einde van het gehoor haalde u aan dat u vreest dat uw dochters zullen besneden worden (gehoor CGVS, p. 20). Wat betreft uw dochters dient opgemerkt dat deze zich, volgens uw eigen verklaringen, nog steeds in Somalië zou bevinden. Er kan echter geen internationale bescherming geboden worden aan personen die hun land van nationaliteit of gewoonlijk verblijf niet verlieten. Het CGVS kan de asielaanvraag van een persoon die niet in België verblijft, en er geen asiel aanvraagt, niet beoordelen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Gal Libaah gelegen in de regio Galgudud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van recent verblijf in uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gal Libaah heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11.08.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten

(gehoor CGVS, p. 2). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Somalië en u werd nogmaals gewezen op het belang van eerlijk te zijn over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U werd hierbij meermaals geconfronteerd met uw gebrekkige kennis en de vragen die daarbij rijzen. U bleef er echter bij dat u Gal Libaah nooit eerder verlaten hebt (gehoor CGVS, p. 14 en 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische uiteenzetting, licht verzoekster toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij baseert haar hele beslissing op de volgende drie punten:

- verzoekende partij zou niet op de hoogte zijn wanneer Al Shabab verdreven werd uit Galcad, een district op 10km van haar dorp
- de kennis van verzoekende partij over de militaire groepering Ahlu Sunna Wal Jama's (hierna ASWJ) zou te beperkt zijn
- verzoekende partij zou niet op de hoogte zijn van bepaalde gebeurtenissen in haar regio van herkomst

Wanneer het gehoor van verzoekende partij erop wordt nagelezen, blijkt al snel hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan.

Het is frappant hoe verwerende partij het volledige gehoor van verzoekende partij naast zich heeft neergelegd en zich louter baseert op een vermeende gebrekkige kennis van de politieke toestand en enkele gebeurtenissen in haar regio.

Verzoekende partij zal hieronder aantonen hoe uitgebreid en gedetailleerd haar kennis is en dat verwerende partij haar ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.

Allereerst merkt verzoekende partij op dat zij - een jonge vrouw die onder het Al Shabab bewind diende te overleven - tijdens het gehoor meermaals aangaf nooit haar dorp heeft verlaten.

p. 5 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5]

p. 8 CGVS:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8]

De verwijten die verwerende partij verzoekende partij dan ook maakt - dat zij niet op de hoogte zou zijn wanneer precies Al Shabab verdreven werd uit een nabijgelegen district en welke incidenten er plaatsvonden in Galcad - zijn dan ook volledig misplaatst en tonen een compleet gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij.

Uit het gehoor van verzoekende partij blijkt immers dat zij een overvloed van informatie kon verschaffen over haar dorp: haar leven onder Al Shabab, de belangrijke mensen in haar dorp, leiders van Al Shabab in haar dorp, plaatsen en gebeurtenissen, clans en clanconflicten. Verwerende partij ontkent dit niet, meer nog, zij zette in het gehoorverslag overal 'vinkjes' waar verzoekende partij correcte informatie gaf. Bij het nalezen van het gehoor, blijkt dat bij nagenoeg elke vraag zo te zijn.

Verzoekende partij zet hieronder een deel van de kennis van verzoekende partij uiteen, die verwerende partij 'vergeet' te vermelden en gewoonweg naast zich neerlegt.

Zo werd verzoekende partij ondervraagd over haar clan, de specifieke kenmerken ervan, de clans in haar dorp en clanconflicten: p. 4 -5 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 4-5]

p. 10 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10]

Wat Galcad betreft, heeft verzoekende partij benadrukt er nooit te zijn geweest en heeft alles verteld wat zij erover wist, zoals bijvoorbeeld wie de commissioner is: p. 11 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11]

Zij vertelde tevens over de belangrijke plaatsen in de regio waarover zij gehoord, heeft, inclusief erg gedetailleerde informatie: p. 10 en 11 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10-11]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11]

Verzoekende partij kon een perfecte omschrijving geven van haar dorp: p. 7 en 8 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7-8]

Zij vertelde over de waterputten, wanneer deze werden gebouwd, wanneer ze gemotoriseerd werden: p. 9 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9]

Al deze informatie klopt perfect! Verwerende partij is er zich erg goed van bewust doch steekt het hoofd in het zand en focust zich op pietluttigheden om de hele kennis van verzoekende partij in twijfel te trekken. Dit is niet ernstig!

II.1.5. Verwerende partij verwijt verzoekende partij in essentie niet op de hoogte te zijn van de politieke toestand in haar regio en van bepaalde incidenten die er zouden hebben plaatsgevonden. Nogmaals, verzoekende partij heeft haar dorp nooit eerder verlaten en als jonge vrouw is zij niet op de hoogte van elke gebeurtenis, en al zeker niet van het jaar 2009, wanneer zij amper 18 jaar oud was. Verwerende partij verwacht ten onrechte een encyclopedische kennis van verzoekende partij.

Tijdens het gehoor bleek dat verzoekende partij weldegelijk over afdoende kennis beschikt over Al Shabab, hun leiders, het leven onder hun bewind, de komst van Amisom,... p. 12 en 13 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13]

(...)

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13-14]

en p. 15 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15]

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het gehoor en de overvloed aan informatie gegeven door verzoekende partij meent te kunnen besluiten dat zij niet afkomstig zou zijn van Gal Libaah.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.8. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.9. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Raad verzoeksters asielaanvraag bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar leefomgeving en clan en volhardt dat zij wel een toereikende socio-politieke kennis bezit van haar regio. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoeksters kennis over (i) de overname van Galcad door het Somalische leger en troepen van de Afrikaanse Unie op Al Shabaab in april 2016; (ii) de militaire groepering ASWJ, (iii) recente gevechten en aanvallen en (iv) de verhoging van de belastingen door Al Shabaab in haar regio van herkomst, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. De Raad is van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoeksters verklaringen over haar recent verblijf in haar regio van herkomst ondermijnen. Het feit dat verzoekster nog jong was en voornamelijk thuisbleef, is geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving.

Van verzoekster, die verklaarde tot haar vertrek in de regio Galcad te hebben gewoond en aldus de vele conflicten en machtshebbers in haar regio heeft meegemaakt, kan immers redelijkwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent, *quod non*.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, door de Raad overgenomen.

Verder laat verzoekster na om de praktijk van vrouwelijke genitale verminking (VGV) in haar land van herkomst aan te brengen in het verzoekschrift. Verzoekster formuleerde evenmin bij aanvang van de asielpprocedure enige aan deze praktijk gerelateerde vrees (CGVS-vragenlijst, stuk 10). Indien zij dergelijke vrees koesterde, mocht van haar weldegelijk worden verwacht dit te vermelden. Van een asielpzoekster mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de asielinstantie van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat verzoekster zich wendt tot de asielautoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Verder geschiedt de behandeling en het onderzoek van een asielaanvraag in vertrouwen. Verzoekster heeft overigens tijdens het CGVS-interview niet verklaard dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst slachtoffer dreigde te worden van VGV. Verzoekster verwees immers naar de medische problemen die zij hierdoor ondervindt, doch deze ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Toen verzoekster tijdens het CGVS-interview werd gevraagd wat zij bij een eventuele terugkeer naar Somalië vreesde omtrent haar besnijdenis, antwoordde zij vaagweg dat *"Ik kwam van een dorp. Daar is geen ziekenhuis. Enkel een apotheek. Er zijn meisjes die je helpen om te bevallen. En als je bevalt, word je met een mes gesneden. En dan zal je niet genaaid worden of medische zorg krijgen. Ze slachten wat dieren voor u en dat is het."* Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij recent afkomstig is uit Gal Libaah, in het district Galcad in de provincie Galgudud. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden verklaringen omtrent haar recent verblijf. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Gal Libaah, in het district Galcad in de provincie Galgudud niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielpprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 14). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP